

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 109–109v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 120 [Gn. --]

[120] Scultetus^a de Meÿdenburg debet recipere litteram civitatis cum sigillo ipsius pendente. Hanc litteram debet mittere supremo advocato maioris ecclesie, hoc est burgravius in Meÿdenburg, ad suam quam sentenciam propriam litteram sigillatam debet recipere propter quod est ipse advocatus et ad hoc debet recipere litteram epicopi cum suo sigillo et tunc eciam debet recipere litteram regis et suum sigillum appendens si ipsum habere possit in Theutunico. Has quinque litteras debet recipere burgravius de Meÿdenburg. Et eas primo mittere debet duci Saxonie cum hiis, qui cum sententia transierunt, et cum scitu horum xxiiii virorum, qui prius sunt nominati. Post hoc mittere debet margravio [k. 109v] de Meÿdenburg. Tercio ipse mittere debet pallatino Rynensi. Hii tres primi duces laici sunt in eleccione imperiali, cum novus rex eligitur Theuthunica de terra.

^a ozdobny inicjał S wysokości dwóch wersów, in rubrum

[hasła: sołtys, Magdeburg, margrabia, palatyn reński, dokument]